

Arrest

nr. 246 062 van 14 december 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. AKYAZI
Binnenlaan 62
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 27 april 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 maart 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 november 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 december 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat F. AKYAZI verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Gambiaanse nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Madinga etnie. U bent geboren op 15 augustus 1976 in Banjul. In de periode van 1994 tot ca 2003 woonde u in Duitsland met uw toenmalige echtgenote. Rond het jaar 2000 scheidde u van haar. U heeft één dochter.

Wanneer u 24 jaar bent, ontdekt u dat u eveneens gevoelens heeft voor mannen. U woont op dat moment in Duitsland en bespreekt uw biseksuele gevoelens met Uwe en uw toenmalige vriendin C.

Rond het jaar 2003 keert u terug naar Gambia. U gaat in Ebou Town, Serekunda wonen, waar u werkt in de winkel van uw broer.

In 2005 begint u een relatie met G. X. Deze relatie duurt tot aan uw vertrek uit Gambia.

U wordt 4 maal gearresteerd op beschuldiging van het beledigen van de president. U weet echter dat u omwille van uw geaardheid gearresteerd en veroordeeld werd. Uw langste vasthouding duurt 3 jaar, van 2007 tot 2010.

De laatste arrestatie had plaats in december 2015. U gebruikt een gebroken fles om te ontsnappen. Hierbij verwondt u twee agenten van de Nationale Inlichtingendienst (NIA). U besluit Gambia te verlaten.

Het huis van uw moeder werd in januari 2020 in brand gestoken door leden van NIA.

In december 2015 verlaat u Gambia. U reist via Senegal, Burkina Faso, Niger, Libië, Italië en Zwitserland naar Duitsland. In Duitsland dient u in december 2016 een verzoek tot internationale bescherming in. Dit wordt u geweigerd. U verlaat Duitsland in oktober 2017 en reist naar Nederland, waar u eveneens een verzoek indient. Omwille van de Dublinverordening, wordt u door de Nederlandse autoriteiten teruggebracht naar Duitsland. U verlaat Duitsland wederom in oktober 2017 en dient in Noorwegen een verzoek in. U wordt wederom naar Duitsland gebracht omwille van de Dublinverordening. U verblijft van december 2017 tot oktober 2018 in Duitsland. Uw verzoek tot internationale bescherming wordt aldaar geweigerd. U verlaat Duitsland en reist naar België, waar u op 12 november 2018 een verzoek tot internationale bescherming indient.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u twee attesten van psychologische opvolging (dd. 08/06/2019 en dd. 22/02/2020) en diverse medische documenten neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

*U verklaart o.m. in Duitsland een verzoek tot internationale bescherming ingediend te hebben (notities van het persoonlijk onderhoud dd. 13/02/2020 (verder notities CGVS), p. 10). U verklaart verder dat u er de internationale bescherming niet kreeg. De Duitse asielinstanties melden het CGVS eveneens dat u geen internationale bescherming toegekend werd (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). **Het feit dat u geen internationale bescherming toegekend werd in Duitsland ondermijnt de ernst van de door u ingeroepen vrees reeds.***

U verklaart voor het CGVS dat u in Gambia 4 maal gearresteerd werd op beschuldiging van de president beledigd te hebben (notities CGVS, p. 9-10). U verklaart verder dat u in 2007 veroordeeld werd tot 3 jaar gevangenisstraf. U werd op geen enkel ander moment langer dan een 10-tal dagen vastgehouden. U verklaart uitdrukkelijk dat u de (toenmalige) **president niet beledigd** heeft, maar dat u omwille van andere redenen veroordeeld werd, zoals uw geaardheid, maar ook omdat u tegen genitale verminking van vrouwen en tegen kinderarbeid bent. Echter, uit het dossier dat door de Duitse asielinstantie aan het CGVS overgemaakt werd, blijkt dat u aldaar niet alleen verklaarde 8 maal vastgehouden geweest te zijn (Bundesamt für Migration und Flüchtlinge – Niederschrift (verder Niederschrift), p. 2), maar dat u verklaarde de president ook **effectief beledigd** en uitgescholden te hebben (Niederschrift, p. 4). U verklaarde ook dat u **in 2006 gedurende drie maanden** werd vastgehouden.

Verder brengt u de diverse arrestaties voor de Duitse asielinstanties nergens in verband met uw geaardheid of uw mening omtrent kinderarbeid of genitale verminking. Bovendien verklaart u voor de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) dat u de laatste maal op **8 december 2015 gearresteerd** werd (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). U verklaart eveneens in december 2015 Gambia verlaten te hebben (notities CGVS, p. 5 + p. 10). In kader van het persoonlijk onderhoud voor de Duitse asielinstanties verklaart u **Gambia verlaten te hebben op 2 december 2015** (Niederschrift, p. 2). Echter, uit de informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt dat u **op 27 oktober 2015 een verzoek tot internationale bescherming ingediend heeft bij de Duitse asielinstanties** (informatie toegevoegd aan uw administratieve dossier). Geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen weet u niet waarom "de Duitsers dat geschreven hebben" (notities CGVS, p. 36). **Gelet op het geheel aan vaststellingen, maakt u het niet aannemelijk dat u meerdere malen door de Gambiaanse inlichtingendienst gearresteerd werd.** Hierbij wordt nog aangestipt dat het attest van uw psycholoog (dd. 08/06/2019) stelt dat u zich **duidelijk tegen het regime in uw land van herkomst heeft uitgesproken**, wat tegenstrijdig is met uw verklaring dat u de president niet beledigd zou hebben.

Aangezien u uw arrestaties niet aannemelijk maakt, maakt u het ook niet aannemelijk dat u door leden van de Gambiaanse inlichtingendienst (NIA, National Intelligence Agency) gezocht wordt omdat u hen verwond heeft bij uw ontsnapping in december 2015 (notities CGVS, p. 11).

Daarenboven verwondert het uitermate dat de NIA bijna 5 jaar wacht om het huis van uw moeder in brand te steken indien zij u effectief vervolgen (notities CGVS, p. 7 + p. 9).

Gelet op het voorgaande maakt u het niet aannemelijk dat u voor uw vertrek uit Gambia in het jaar 2015 geviseerd werd door de autoriteiten van uw land van herkomst.

U verklaart verder dat u biseksueel bent en dat u om die reden problemen had met zowel de burgers als de overheid (notities CGVS, p. 9).

Het CGVS is, afgaande op uw verklaringen, niet overtuigd dat u biseksueel bent.

Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een verzoeker om internationale bescherming die zichzelf identificeert als homoseksueel of biseksueel verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een verzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit of biseksualiteit een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwachten.

Hierbij wordt eerst en vooral opgemerkt dat u verklaart **meerdere malen veroordeeld geweest te zijn, waarbij uw geaardheid meespeelde in de strafbepaling** (Vragenlijst CGVS, vraag 3.2 + vraag 3.5 + notities CGVS, p. 25). Echter, u maakt het hoegenaamd niet aannemelijk in Gambia vastgehouden geweest te zijn door de autoriteiten (zie supra), waardoor u het evenmin aannemelijk maakt dat uw geaardheid meespeelde bij de beweerdelijke strafbepaling. Daarenboven is het uiterst opvallend dat u, die verklaart tot een gevangenisstraf veroordeeld te zijn omwille van zijn geaardheid, **niet weet welke gevangenisstraffen opgelegd kunnen worden omwille van een homoseksuele geaardheid** (notities CGVS, p. 24-25), hoewel u **informatie opzocht** omtrent homoseksualiteit. Dit tast de geloofwaardigheid van de door u geopperde seksuele geaardheid reeds grondig aan. Het is daarenboven allermindst aannemelijk dat u verklaart **geen bescherming nodig te hebben in Gambia** (notities CGVS, p. 26) wanneer gevraagd naar de reden waarom u niet opzocht wat de wet zegt over homoseksuelen.

Verder komen uw verklaringen m.b.t. de bewustwording en aanvaarding van uw seksuele geaardheid weinig doorleefd over.

Aanvankelijk verklaart u dat u **nooit slechte gevoelens gehad heeft over uw geaardheid** (notities CGVS, p. 18-19). Ter bevestiging gevraagd of u nooit negatieve gevoelens gehad heeft, antwoordt u nogmaals ontkennend. Bovendien **nam u de negativiteit (van de islamitische religie omtrent homoseksuelen) niet ernstig en zag u het niet als iets wat verboden was, maar wel als iets "dat ze haatten."** Later nogmaals gevraagd of u zich ooit slecht voelde over uw geaardheid, verklaart u echter dat u omwille van uw geaardheid lastiggevalen en gevangen genomen werd (notities CGVS, p. 33-34). Gevraagd hoe u zich toen voelde, verklaart u dat u zich die ene keer wou doden omdat ze u niet accepteerden.

Echter, gevraagd of u ooit getwijfeld heeft aan uw geaardheid, verklaart u er **niet over getwijfeld** te hebben. Los van uw tegenstrijdige verklaring of u al dan niet ooit negatieve gevoelens gehad heeft omtrent uw geaardheid, is het in deze situatie, waarbij u veroordeeld kan worden omwille van uw geaardheid, niet aannemelijk dat u zelf nooit getwijfeld heeft over uw geaardheid. Dit is des te prangender aangezien u verklaart dat uw geaardheid een gevaar is voor uzelf (notities CGVS, p. 24) en uw vriend ook momenten kende dat hij bang was voor wat er zou kunnen gebeuren (notities CGVS, p. 30), aangezien hij geslagen en bedreigd werd omwille van zijn geaardheid. Verder verklaart u B. in de gevangenis ontmoet te hebben, terwijl hij nog wachtte op een veroordeling door de rechtbank omwille van zijn geaardheid (notities CGVS, p. 26). Bovendien is het uiterst verwonderlijk dat u **nooit over uw seksuele geaardheid nagedacht** heeft (notities CGVS, p.18), hoewel u het zag als iets wat door de mensen in uw land van herkomst gehaat werd en u als biseksueel toch van ca 2003 tot 2015 in Gambia verbleef (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Verder is het evenmin aannemelijk dat u verklaart een **bewuste keuze** gemaakt te hebben om biseksueel te zijn (notities CGVS, p. 34-35). Gevraagd welke voor- en nadelen u afwoog, verklaart u dat het enige nadeel C. – uw voormalige vriendin – was, omdat “zij het niet graag had.” Gevraagd of u later nog andere nadelen tegenkwam, verklaart u dat u Mende – uw partner in Gambia – moest missen toen u in de gevangenis zat. **Uw verklaringen aangaande de aanvaarding en ontdekking van uw geaardheid komen allerm minst aannemelijk en doorleefd over. Het is immers niet aannemelijk dat u uw geaardheid als een bewuste keuze bestempelt en dat u zelf nooit heeft getwijfeld aan uw biseksuele gevoelens of daar zelfs maar over nagedacht heeft, te meer daar uw leven in gevaar is omwille van deze beweerdelijke geaardheid. Uw verklaringen over de aanvaarding van uw geaardheid komen allerm minst doorleefd over, aangezien iemands geaardheid verband houdt met de kern van diens persoonlijkheid.** Het verwondert eveneens dat u verklaart dat Mende “eraan verslaafd geraakte” wanneer gevraagd wordt hoe hij ontdekte dat hij homoseksueel is (notities CGVS, p. 32).

Verder legt u tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af over de personen met wie u uw geaardheid besproken heeft. U verklaart dat u zo'n 24 jaar was toen u zich voor het eerst tot een man aangetrokken voelde (notities CGVS, p. 16-17), toen u in Duitsland verbleef. Gevraagd wie de eerste persoon was die u dat deed beseffen, noemt u de **Duitser Uwe**. Gevraagd waar u met Uwe zoal over sprak, noemt u o.m. “liefde”. Gevraagd waar u met hem omtrent “liefde” dan over sprak, verklaart u ook over seksualiteit met hem gesproken te hebben. Later tijdens het onderhoud gevraagd of u met iemand over uw geaardheid gesproken heeft, antwoordt u aanvankelijk ontkennend (notities CGVS, p. 20-21). Ter bevestiging gevraagd of u dat met niemand besproken heeft, verklaart u **“alleen met mijn ex-vriendin,”** nl. C. uit Duitsland. Gevraagd of u er met nog iemand anders over gesproken heeft, antwoordt u ontkennend en bevestigt u het alleen met C. besproken te hebben. Gevraagd of u en G. X, uw partner in Gambia, spraken over jullie gevoelens, antwoordt u bevestigend (notities CGVS, p. 29-30). Gevraagd of jullie ook over jullie geaardheid spraken, antwoordt u bevestigend. U legt tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af over de personen met wie u uw geaardheid besproken heeft.

U maakt over het geheel uw relatie met G. X niet aannemelijk, los van het feit of u uw geaardheid al dan niet met hem besproken heeft. Immers, gevraagd of u **naast uw ex-vrouw nog andere relaties gehad heeft, antwoordt u ontkennend** (notities CGVS, p. 6). Later blijkt echter dat uw **relatie met G. X zo'n 10 jaar duurde**, nl. van 2005 tot uw vertrek uit Gambia in 2015 (notities CGVS, p. 12) en dat het een serieuze relatie was (notities CGVS, p. 12 + p. 27). Gevraagd of er een periode was dat jullie elkaar een tijd niet gezien hebben, verklaart u dat het was toen u gearresteerd werd (notities CGVS, p. 20). Echter, zoals uit het voorgaande blijkt, heeft u het niet aannemelijk gemaakt dat u gearresteerd werd. Gevraagd naar uw contacten met G. na uw vertrek uit Gambia, verklaart u dat hij u informatie gaf over wat er gebeurde met de mensen die verwond waren toen u ontsnapte (notities CGVS, p. 13), zonder dat hij u andere dingen vertelde. **Het verwondert echter dat G. u na uw vertrek uit Gambia nooit gesproken heeft over de problemen die hij zelf ondervond omwille van zijn geaardheid, te meer daar hij reeds voor uw vertrek uit Gambia geslagen en bedreigd werd omwille van zijn geaardheid** (notities CGVS, p. 30). U maakt uw relatie met G. M. niet aannemelijk.

Uw verklaringen omtrent de start van uw relatie met G. X komen eveneens niet aannemelijk over. U verklaart dat u zelf de eerste stap gezet heeft om deze relatie te starten (notities CGVS, p. 27-29). Gevraagd wat u dacht dat er kon gebeuren toen u hem sprak over het hebben van een relatie, verklaart u niets gedacht te hebben, aangezien het de klassieke manier is om hem mee uit te vragen. **Gevraagd of u dacht dat hij ook kon weigeren om met u te daten, verklaart u dat toen niet gedacht te hebben, want u “wou zich outen en uw gevoelens tonen.”** Gevraagd deze situatie te beschrijven, verklaart u “Het was voor mijn winkel.”

Ter bevestiging gevraagd of u dat **buiten op straat** met hem besprak, verklaart u "Het is voor de winkel, niet binnen in de winkel." Gevraagd waarom u besloot het hem te vertellen voor uw winkel, verklaart u "We hingen rond buiten de winkel. Het was de plaats waar we zaten en thee dronken." Gevraagd waarom u niet besloot naar binnen te gaan, verklaart u dat er **niemand in de winkel rondhangt** – en dus eigenlijk een goede plek is om X aan te spreken over een relatie aangezien er niemand is - en dat jullie altijd buiten de winkel rondhingen. Gevraagd waarom u niet naar binnen ging om dit onderwerp aan te snijden, verwijst u naar het late uur en dat er dan geen straatverlichting is en dat u op de hoek stond zodat u naar alle kanten kon kijken. Het is echter niet aannemelijk dat u op straat met G. praat over uw geaardheid, te meer daar u reeds voor uw eerste vertrek uit Gambia hoorde over de situatie van homoseksuelen in uw land van herkomst, nl. dat het iets was wat gehaat werd (notities CGVS, p. 18). Daarenboven **neemt u zelfs geen voorzorgen om uw veiligheid te garanderen wanneer u met G. X samenkomt in uw eigen woning** (notities CGVS, p. 33), hoewel meerdere personen op dat moment in huis zijn. Uw verklaringen dienaangaande zijn allerm minst doorleefd te noemen. **U toont niet aan dat u enige inschatting kan maken van het risico dat homoseksuelen of biseksuelen in uw thuisland lopen.**

Bovendien wijst het op een gebrek aan doorleefdheid in uw verklaringen omtrent uw beweerde geaardheid dat u eerst de NIA aanhaalt waarom u zich niet elders in Gambia kan vestigen (notities CGVS, p. 27), te meer daar u uw problemen met de NIA niet aannemelijk gemaakt heeft (zie supra).

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

U legt trouwens nog meer tegenstrijdige verklaringen af die uw algehele geloofwaardigheid verder aantasten.

U verklaart voor het CGVS gewoond te hebben in **Ebou Town, in Serekunda** (notities CGVS, p. 4-5). Voor de DVZ verklaarde u echter vanaf uw geboorte tot eind 2015 **altijd in Banjul gewoond** te hebben (Verklaring DVZ, vraag 10). Gevraagd naar de reden dat de DVZ noteerde dat u altijd in Banjul gewoond heeft, verklaart u dat niet gezegd te hebben, want in 2015 woonde u in Ebou Town (notities CGVS, p. 5).

U legt twee psychologische attesten (dd. 08/06/2019 + dd. 22/02/2020) voor. Uit dit verslag blijkt dat u in het verleden traumatische gebeurtenissen heeft ondergaan en dat deze ongetwijfeld een grote neurologische impact hebben op uw huidig functioneren en dat de diagnoses complex trauma en post traumatische stress stoornis weerhouden kunnen worden. Het behoort echter niet tot de bevoegdheid van de psycholoog, die volledig afhankelijk is van de verklaringen van de betrokken patiënt, om de omstandigheden waarin deze problemen zijn ontstaan, vast te stellen. Er wordt opgemerkt dat uit het gehoor blijkt dat u over ruim voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om het asielrelaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten, het gehoor kon immers op een normale wijze plaatsvinden. **Het attest vermeldt dat u psychologische problemen heeft, maar biedt geen uitsluitsel over de omstandigheden waarin deze ontstaan zijn.**

Wat betreft de andere medische documenten die u neerlegt, wordt opgemerkt dat uit deze documenten niet blijkt dat uw huidige lichamelijke problemen een gevolg zijn van de beweerdelijke vervolging in uw land van herkomst, zijnde uw beweerdelijke geaardheid dan wel uw beweerdelijke arrestaties. U brengt deze fysieke problemen zelf evenmin in verband met de beweerde vervolging.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift

Verzoeker beroept zich op de schending van de artikelen 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en artikel 62 van de "Verblijfswet" (verder:

Vreemdelingenwet), de schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, met name het zorgvuldigheidsbeginsel, artikel 3 van het EVRM en “artikel 10 van het EG Verdrag”.

Verzoeker argumenteert als volgt:

“Verwerende partij stelt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij vastgehouden is geweest in zijn land van herkomst en dat hij zou worden gezocht door de Gambiaanse inlichtingendienst.

Het CGVS zou niet overtuigd zijn dat verzoeker biseksueel is.

Verder stelt verwerende partij dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd.

Verzoeker werd gearresteerd omdat hij zich keerde tegen het regime in zijn land van herkomst. De seksuele geaardheid van verzoeker speelde een rol bij de strafbepaling.

Verzoeker kan geen documenten bekomen van de Gambiaanse autoriteiten met betrekking tot zijn arrestaties, gezien verzoeker werd vastgehouden omdat hij zich keerde tegen het regime in zijn land van herkomst.

Het is dan ook vrij normaal dat hij geen bewijsstukken hiervan kan bijbrengen.

Anderzijds kan verwerende partij dit ook achterhalen. Verwerende partij heeft de zaak van verzoeker niet grondig onderzocht

Verzoeker is in gevaar door zijn seksuele geaardheid. Hij werd geslagen en bedreigd.

Verwerende partij steunt zich op veronderstellingen. Ze stelt niet overtuigd te zijn dat verzoeker biseksueel is.

Verder stelt ze ten onrechte dat er geen sprake is van een risico op ernstige schade bij terugkeer naar het land van herkomst, en dit op grond van het gegeven dat geen internationale bescherming werd toegekend door Duitsland.

Bij een terugkeer naar zijn land van herkomst vreest verzoeker voor zijn leven.”

3. Beoordeling

3.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. Krachtens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet dient het verzoekschrift de middelen te bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. De uiteenzetting van een “*middel*” vereist daarbij dat de geschonden geachte rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid, alsook de wijze waarop die regel of dat beginsel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden.

Verzoeker voert de schending aan van artikel 10 van het “EG verdrag” doch omschrijft niet op welke de bestreden beslissing een schending vormt van deze bepaling die dan ook niet op ontvankelijke wijze wordt ingeroepen.

3.3. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

3.4. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

3.5. Verzoeker voert aan dat hij gearresteerd werd wegens omdat hij zich keerde tegen het regime en om deze reden geen documenten van zijn arrestaties kan bijbrengen.

De bestreden beslissing motiveert inzake verzoekers arrestaties:

- verzoekers verklaringen inzake zijn arrestaties zijn bij het CGVS en in Duitsland wezenlijk verschillend inzake de reden van arrestatie (al dan niet beledigen van de president);
- de diverse arrestaties zoals vermeld voor de Duitse asielinstanties worden nergens in verband gebracht met vermeende geaardheid of opinie omtrent kinderarbeid of genitale verminking;
- voor de Duitse asielinstanties verklaart verzoeker Gambia verlaten te hebben op 2 december 2015 terwijl uit de informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt dat hij op 27 oktober 2015 een verzoek tot internationale bescherming ingediend heeft bij de Duitse asielinstanties;
- het attest van zijn psycholoog (d.d. 08/06/2019) stelt dat verzoeker zich duidelijk tegen het regime in Gambia heeft uitgesproken, wat tegenstrijdig is met zijn verklaring dat hij de president niet beledigd zou hebben.

De loutere bewering dat verzoeker geen bewijsstukken van zijn arrestaties kan bijbrengen, kan niet aangenomen worden als nuttig verweer ten aanzien van de voorgaande vaststellingen inzake verzoekers manifeste inconsistente en incoherente verklaringen. Deze vaststellingen zijn terecht, pertinent en vinden steun in het dossier zodat ze onverminderd overeind blijven.

Aangezien verzoeker de voorgehouden arrestaties niet aannemelijk maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat hij door leden van de Gambiaanse inlichtingendienst (NIA, National Intelligence Agency) gezocht wordt omdat hij hen verwond heeft bij een ontsnapping in december 2015.

Hierbij voegt zich terecht de niet bestreden motivering die stelt: “Daarenboven verwondert het uitermate dat de NIA bijna 5 jaar wacht om het huis van uw moeder in brand te steken indien zij u effectief vervolgen (notities CGVS, p. 7 + p. 9).”

3.6. Verzoeker voert aan dat hij biseksueel is en in gevaar is wegens zijn seksuele geaardheid.

Te dezen kan de bevestiging van verzoekers geaardheid in het verzoekschrift onmogelijk aangenomen worden als ontkrachting van de navolgende motivering waaruit de ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen blijkt:

“U verklaart verder dat u biseksueel bent en dat u om die reden problemen had met zowel de burgers als de overheid (notities CGVS, p. 9).

Het CGVS is, afgaande op uw verklaringen, niet overtuigd dat u biseksueel bent.

Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een verzoeker om internationale bescherming die zichzelf identificeert als homoseksueel of biseksueel verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een verzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit of biseksualiteit een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwachten.

Hierbij wordt eerst en vooral opgemerkt dat u verklaart **meerdere malen veroordeeld geweest te zijn, waarbij uw geaardheid meespeelde in de strafbepaling** (Vragenlijst CGVS, vraag 3.2 + vraag 3.5 + notities CGVS, p. 25). Echter, u maakt het hoegenaamd niet aannemelijk in Gambia vastgehouden geweest te zijn door de autoriteiten (zie supra), waardoor u het evenmin aannemelijk maakt dat uw geaardheid meespeelde bij de beweerdelijke strafbepaling. Daarenboven is het uiterst opvallend dat u, die verklaart tot een gevangenisstraf veroordeeld te zijn omwille van zijn geaardheid, **niet weet welke gevangenisstraffen opgelegd kunnen worden omwille van een homoseksuele geaardheid** (notities CGVS, p. 24-25), hoewel u **informatie opzocht** omtrent homoseksualiteit. Dit tast de geloofwaardigheid van de door u geopperde seksuele geaardheid reeds grondig aan. Het is daarenboven allerm minst aannemelijk dat u verklaart **geen bescherming nodig te hebben in Gambia** (notities CGVS, p. 26) wanneer gevraagd naar de reden waarom u niet opzocht wat de wet zegt over homoseksuelen.

Verder komen uw verklaringen m.b.t. de bewustwording en aanvaarding van uw seksuele geaardheid weinig doorleefd over.

Aanvankelijk verklaart u dat u **nooit slechte gevoelens gehad heeft over uw geaardheid** (notities CGVS, p. 18-19). Ter bevestiging gevraagd of u nooit negatieve gevoelens gehad heeft, antwoordt u nogmaals ontkennend. Bovendien **nam u de negativiteit (van de islamitische religie omtrent homoseksuelen) niet ernstig en zag u het niet als iets wat verboden was, maar wel als iets “dat ze haatten.”** Later nogmaals gevraagd of u zich ooit slecht voelde over uw geaardheid, verklaart u echter dat u omwille van uw geaardheid lastiggevalen en gevangen genomen werd (notities CGVS, p. 33-34). Gevraagd hoe u zich toen voelde, verklaart u dat u zich die ene keer wou doden omdat ze u niet accepteerden. Echter, gevraagd of u ooit getwijfeld heeft aan uw geaardheid, verklaart u er **niet over getwijfeld** te hebben. Los van uw tegenstrijdige verklaring of u al dan niet ooit negatieve gevoelens gehad heeft omtrent uw geaardheid, is het in deze situatie, waarbij u veroordeeld kan worden omwille van uw geaardheid, niet aannemelijk dat u zelf nooit getwijfeld heeft over uw geaardheid. Dit is des te prangender aangezien u verklaart dat uw geaardheid een gevaar is voor uzelf (notities CGVS, p. 24) en uw vriend ook momenten kende dat hij bang was voor wat er zou kunnen gebeuren (notities CGVS, p. 30), aangezien hij geslagen en bedreigd werd omwille van zijn geaardheid. Verder verklaart u B. in de gevangenis ontmoet te hebben, terwijl hij nog wachtte op een veroordeling door de rechtbank omwille van zijn geaardheid (notities CGVS, p. 26). Bovendien is het uiterst verwonderlijk dat u **nooit over uw seksuele geaardheid nagedacht** heeft (notities CGVS, p.18), hoewel u het zag als iets wat door de mensen in uw land van herkomst gehaat werd en u als biseksueel toch van ca 2003 tot 2015 in Gambia verbleef (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Verder is het evenmin aannemelijk dat u verklaart een **bewuste keuze** gemaakt te hebben om biseksueel te zijn (notities CGVS, p. 34-35). Gevraagd welke voor- en nadelen u afwoog, verklaart u dat het enige nadeel C. – uw voormalige vriendin – was, omdat “zij het niet graag had.” Gevraagd of u later nog andere nadelen tegenkwam, verklaart u dat u Mende – uw partner in Gambia – moest missen toen u in de gevangenis zat.

Uw verklaringen aangaande de aanvaarding en ontdekking van uw geaardheid komen allerm minst aannemelijk en doorleefd over. Het is immers niet aannemelijk dat u uw geaardheid als een bewuste keuze bestempelt en dat u zelf nooit heeft getwijfeld aan uw biseksuele gevoelens of daar zelfs maar over nagedacht heeft, te meer daar uw leven in gevaar is omwille van deze beweerdelijke geaardheid. Uw verklaringen over de aanvaarding van uw geaardheid komen allerm minst doorleefd over, aangezien iemands geaardheid verband houdt met de kern van diens persoonlijkheid. Het verwondert eveneens dat u verklaart dat Mende "eraan verslaafd geraakte" wanneer gevraagd wordt hoe hij ontdekte dat hij homoseksueel is (notities CGVS, p. 32).

Verder legt u tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af over de personen met wie u uw geaardheid besproken heeft. U verklaart dat u zo'n 24 jaar was toen u zich voor het eerst tot een man aangetrokken voelde (notities CGVS, p. 16-17), toen u in Duitsland verbleef. Gevraagd wie de eerste persoon was die u dat deed beseffen, noemt u de **Duitser Uwe**. Gevraagd waar u met Uwe zoal over sprak, noemt u o.m. "liefde". Gevraagd waar u met hem omtrent "liefde" dan over sprak, verklaart u ook over seksualiteit met hem gesproken te hebben. Later tijdens het onderhoud gevraagd of u met iemand over uw geaardheid gesproken heeft, antwoordt u aanvankelijk ontkennend (notities CGVS, p. 20-21). Ter bevestiging gevraagd of u dat met niemand besproken heeft, verklaart u **"alleen met mijn ex-vriendin,"** nl. C. uit Duitsland. Gevraagd of u er met nog iemand anders over gesproken heeft, antwoordt u ontkennend en bevestigt u het alleen met C. besproken te hebben. Gevraagd of u en **G. X**, uw partner in Gambia, spraken over jullie gevoelens, antwoordt u bevestigend (notities CGVS, p. 29-30). Gevraagd of jullie ook over jullie geaardheid spraken, antwoordt u bevestigend. U legt tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af over de personen met wie u uw geaardheid besproken heeft.

U maakt over het geheel uw relatie met G. X niet aannemelijk, los van het feit of u uw geaardheid al dan niet met hem besproken heeft. Immers, gevraagd of u **naast uw ex-vrouw nog andere relaties gehad heeft, antwoordt u ontkennend** (notities CGVS, p. 6). Later blijkt echter dat uw **relatie met G. X zo'n 10 jaar duurde**, nl. van 2005 tot uw vertrek uit Gambia in 2015 (notities CGVS, p. 12) en dat het een serieuze relatie was (notities CGVS, p. 12 + p. 27). Gevraagd of er een periode was dat jullie elkaar een tijd niet gezien hebben, verklaart u dat het was toen u gearresteerd werd (notities CGVS, p. 20). Echter, zoals uit het voorgaande blijkt, heeft u het niet aannemelijk gemaakt dat u gearresteerd werd. Gevraagd naar uw contacten met G. na uw vertrek uit Gambia, verklaart u dat hij u informatie gaf over wat er gebeurde met de mensen die verwond waren toen u ontsnapte (notities CGVS, p. 13), zonder dat hij u andere dingen vertelde. **Het verwondert echter dat G. u na uw vertrek uit Gambia nooit gesproken heeft over de problemen die hij zelf ondervond omwille van zijn geaardheid, te meer daar hij reeds voor uw vertrek uit Gambia geslagen en bedreigd werd omwille van zijn geaardheid** (notities CGVS, p. 30). U maakt uw relatie met G. M. niet aannemelijk.

Uw verklaringen omtrent de start van uw relatie met G. X komen eveneens niet aannemelijk over. U verklaart dat u zelf de eerste stap gezet heeft om deze relatie te starten (notities CGVS, p. 27-29). Gevraagd wat u dacht dat er kon gebeuren toen u hem sprak over het hebben van een relatie, verklaart u niets gedacht te hebben, aangezien het de klassieke manier is om hem mee uit te vragen. **Gevraagd of u dacht dat hij ook kon weigeren om met u te daten, verklaart u dat toen niet gedacht te hebben, want u "wou zich outen en uw gevoelens tonen."** Gevraagd deze situatie te beschrijven, verklaart u "Het was voor mijn winkel." Ter bevestiging gevraagd of u dat **buiten op straat** met hem besprak, verklaart u "Het is voor de winkel, niet binnen in de winkel." Gevraagd waarom u besloot het hem te vertellen voor uw winkel, verklaart u "We hingen rond buiten de winkel. Het was de plaats waar we zaten en thee dronken." Gevraagd waarom u niet besloot naar binnen te gaan, verklaart u dat er **niemand in de winkel rondhangt** – en dus eigenlijk een goede plek is om X aan te spreken over een relatie aangezien er niemand is – en dat jullie altijd buiten de winkel rondhingen. Gevraagd waarom u niet naar binnen ging om dit onderwerp aan te snijden, verwijst u naar het late uur en dat er dan geen straatverlichting is en dat u op de hoek stond zodat u naar alle kanten kon kijken. Het is echter niet aannemelijk dat u op straat met G. praat over uw geaardheid, te meer daar u reeds voor uw eerste vertrek uit Gambia hoorde over de situatie van homoseksuelen in uw land van herkomst, nl. dat het iets was wat gehaat werd (notities CGVS, p. 18). Daarenboven **neemt u zelfs geen voorzorgen om uw veiligheid te garanderen wanneer u met G. X samenkomt in uw eigen woning** (notities CGVS, p. 33), hoewel meerdere personen op dat moment in huis zijn. Uw verklaringen dienaangaande zijn allerm minst doorleefd te noemen. **U toont niet aan dat u enige inschatting kan maken van het risico dat homoseksuelen of biseksuelen in uw thuisland lopen."**

De voorstaande motiveringen vinden steun in het dossier, zijn terecht en pertinent. Aangezien ze niet dienstig worden betwist, worden ze door de Raad bijgetreden en overgenomen.

3.7. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin en dient te worden besloten dat hij niet voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.8. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt evenmin enig element bij inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c).

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien december tweeduizend twintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS